

Słowo wstępne (Medycyna po Dyplomie. Osteoporoza)

Medycyna po Dyplomie. Osteoporoza. Wydanie Specjalne, maj 2004

dr hab.med. Edward Czerwiński

Wydłużanie życia ludzkiego jest dobrodziejstwem medycyny, ale ceną tego sukcesu są choroby wieku podeszłego. Jedną z nich jest osteoporoza, która już współcześnie należy do grupy najczęstszych schorzeń we wszystkich populacjach świata.

Po 50. roku życia osteoporozę stwierdza się u co 3. kobiety i co 8. mężczyzny, a jej częstość niestety wzrasta z wiekiem. Nieodłączną cechą osteoporozy są złamania kości. Życiowe ryzyko złamania u 50-letniej kobiety wynosi 40%. Złamania występują najczęściej w kręgosłupie, a najgroźniejsze są złamania bliższego końca kości udowej, po których w ciągu roku umiera co piąta pacjentka. Ryzyko zgonu z powodu złamań bliższego końca kości udowej jest większe, niż z powodu raka piersi, a niepełnosprawność po złamaniu zatrzymuje w łóżku więcej pacjentów, niż udar mózgu, zawał serca czy przewlekła obturacyjna choroba płuc. Przewiduje się, że do roku 2050 liczba złamań osteoporotycznych wzrośnie do 6.260.000. Mówimy zatem o epidemii złamań.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom lekarzy zajmującym się na co dzień problematyką osteoporozy opracowaliśmy specjalny zeszyt „Medycyny po Dyplomie”, Osteoporoza w praktyce lekarskiej. Jak interpretować fakt, że większość złamań występuje u kobiet nie spełniających kryterium diagnostycznego osteoporozy (WHO; wskaźnik „T” -2.5) dowiemy się z artykułu Prof. J. Badurskiego. Dr hab. med. M. Tałałaj przedstawia algorytm dla lekarza praktyka. Prof. R. Lorec w bardzo przystępny sposób wprowadza w tajniki densytometrii. Autor tego wstępu pisze, jak oceniać radiogram i jakie są problemy związane ze złamaniami. Aktualne grupy leków stosowanych w leczeniu

osteoporozy, z przedstawieniem głównych leków stosowanych w Polsce, omawia Prof. E. Marciniowska-Suchowierska. Prof. R. Dębski wyjaśnia jakże gorąco dyskutowaną ostatnio terapię estrogenową. Prof. Więcek omawia osteoporozy wtórne, Prof. W.H. Sikorska profilaktykę, a dr Księżopolska zapobieganie upadkom. Ten ostatni temat jest szczególnie aktualny, bowiem ponad 90% złamań osteoporotycznych następuje wskutek upadku, zatem ich zapobieganie jest najbardziej skuteczną prewencją złamań.

Pragnę gorąco podziękować wszystkim Autorom za trud wniesiony w przygotowanie artykułów. Reakcji dziękuję za miłą współpracę w czasie powstawania tego zeszytu oraz za wyrażenie zgody na umieszczenie artykułów w Polskim Portalu Osteoporozy www.osteoporoza.pl.

Dr hab. med. Edward Czerwiński
Kraków, maj 2004